
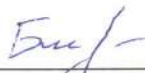

<p>ЗАТВЕРДЖЕНО рішенням Вченої ради Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди від <u>10 вересня</u> 2024 року протокол № <u>9</u></p>		<p>Шифр документу <u>ВС-145</u> <u>04-05/18.24</u></p>	<p>Система управління якістю ХНПУ імені Г.С. Сковороди Положення про організацію освітнього процесу здобувачів третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти в ХНПУ імені Г. С. Сковороди</p> <p>УВЕДЕНО В ДІЮ наказом ректора від <u>10 вересня</u> 2024 року № <u>109</u> Юрій БОЙЧУК</p>
---	---	--	--

ПОЛОЖЕННЯ ПРО ОРГАНІЗАЦІЮ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ ЗДОБУВАЧІВ ТРЕТЬОГО (ОСВІТНЬО-НАУКОВОГО) РІВНЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ В ХНПУ ІМЕНІ Г. С. СКОВОРОДИ

ПОГОДЖЕНО

Проректор з наукової, інноваційної
і міжнародної діяльності
Світлана БЕРЕЖНА

« 5 » вересня 2024 року

Проректор з навчально-наукової роботи
Володимир БОРИСОВ

« 5 » вересня 2024 року

Начальник юридичного відділу
Олена ТАРАСЕНКО

« 6 » вересня 2024 року

РОЗРОБНИКИ

Завідувач відділу аспірантури і
докторантури
Ірина РАЗУМЕНКО

« 4 » вересня 2024 року

Завідувач кафедри цивільно-правових
дисциплін і трудового права імені
проф. О. І. Процевського
Олена КОВАЛЕНКО

« 4 » вересня 2024 року

РОЗРОБНИКИ:

завідувач відділу аспірантури і докторантури

Ірина РАЗУМЕНКО

завідувач кафедри цивільно-правових дисциплін і трудового права імені

проф. О. І. Процевського

Олена КОВАЛЕНКО

ЗАТВЕРДЖЕНО Вченою радою Харківського національного педагогічного
університету імені Г. С. Сковороди від 10 вересня 2024 року
протокол № 9

УВЕДЕНО В ДІЮ наказом ректора від 10 вересня 2024 року № 191-од.

РОЗДІЛ 1 ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Положення про організацію освітнього процесу здобувачів третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти в ХНПУ імені Г. С. Сковороди (далі — Положення) є складовою системи внутрішнього забезпечення якості вищої освіти й регулює організацію освітнього процесу в Харківському національному педагогічному університеті імені Г. С. Сковороди (далі — Університет).

1.2. Мета освітнього процесу полягає в реалізації особистісного потенціалу людини, розвитку її творчих здібностей, формуванні активної соціальної позиції особистості, задоволенні потреб особи й суспільства та підготовці компетентних, конкурентоспроможних фахівців європейського рівня.

1.3. Положення розроблено відповідно до Закону України «Про вищу освіту» з урахуванням вимог Законів України «Про освіту», «Про наукову і науково-технічну діяльність» та інших законів України, Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах)», затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 23.03.2016р. № 261, Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затв. Постановою Кабінету Міністрів України № 44 від 12 січня 2022 р. Положення про порядок відрахування, переривання навчання, поновлення і переведення осіб, які навчаються у закладах вищої освіти, та надання їм академічної відпустки, затвердженим Наказом Міністерства освіти і науки від 07.02.2024 № 134, стандартів освітньої діяльності та вищої освіти, інших нормативно-правових актів у сфері вищої освіти, а також рекомендацій і стандартів, визначених документами Болонського й Копенгагенського процесів, що визнані Україною, Статуту Університету, Положенням про організацію освітнього процесу в ХНПУ імені Г.С. Сковороди.

1.4. Мовою викладання в Університеті є українська. Окремі навчальні модулі освітніх програм можуть викладатися іноземними мовами. Із метою створення умов для міжнародної академічної мобільності Вчена рада Університету може затвердити освітні програми з вивчення дисциплін іноземними мовами, водночас передбачивши забезпечення здобувачів вищої освіти методичними матеріалами двома мовами – відповідною іноземною й державною. Перелік іноземних мов, якими здійснюється викладання навчальних дисциплін, визначається Вченою радою Університету.

1.5. Провадження освітньої діяльності на третьому (освітньо-науковому)

рівні вищої освіти в Університеті здійснюється на підставі відповідної ліцензії.

1.6. Мовою освітнього процесу в Університеті є державна мова.

1.7. Координацію та контроль за діяльністю структурних підрозділів, які здійснюють підготовку здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії в аспірантурі Університету, виконує проректор з наукової, інноваційної і міжнародної діяльності та відділ аспірантури і докторантури Університету.

РОЗДІЛ 2

ОСНОВНІ ПОНЯТТЯ ТА ВИЗНАЧЕННЯ

Академічна відпустка –переривання здобувачем вищої освіти навчання з підстав і причин, визначених цим Положенням, що унеможлиблюють виконання освітньої програми. На час академічної відпустки призупиняються права та обов'язки здобувача вищої освіти, виконання ним індивідуального навчального плану (індивідуального плану наукової роботи). На час академічної відпустки особи, які належать до певних категорій, визначених законодавством, зберігають за собою окремі права здобувача вищої освіти згідно з Положенням про порядок відрахування, переривання навчання, поновлення і переведення осіб, які навчаються у закладах вищої освіти, та надання їм академічної відпустки, затвердженим наказом МОН України від 07.02.2024 № 134.

Академічна доброчесність – сукупність етичних принципів і визначених Законом України «Про освіту», «Про вищу освіту» та іншими законами України правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень.

Академічна мобільність – можливість учасників освітнього процесу навчатися, викладати, стажуватися чи провадити наукову діяльність в іншому закладі вищої освіти (науковій установі) на території України чи поза її межами.

Акредитація освітньої програми – оцінювання освітньої програми та/або освітньої діяльності закладу вищої освіти за цією програмою на предмет забезпечення та вдосконалення якості вищої освіти.

Академічний плагіат – оприлюднення (частково або повністю) наукових (творчих) результатів, отриманих іншими особами, як результатів власного дослідження (творчості), та/або відтворення опублікованих текстів (оприлюднених творів мистецтва) інших авторів без зазначення авторства

Академічна свобода – самостійність і незалежність учасників освітнього

процесу під час провадження педагогічної, науково-педагогічної, наукової й інноваційної діяльності, що відбувається за принципами свободи слова і творчості, поширення знань та інформації, проведення наукових досліджень і використання їх результатів та реалізується з урахуванням обмежень, установлених законом.

Аспірант – особа, зарахована до аспірантури закладу вищої освіти (наукової установи) для здобуття ступеня доктора філософії на третьому (освітньо-науковому) рівні вищої освіти.

Атестація здобувача ступеня доктора філософії (далі – атестація здобувача) – встановлення разовою спеціалізованою вченою радою у результаті успішного виконання здобувачем ступеня доктора філософії освітньо-наукової програми та публічного захисту ним дисертації відповідності результатів його наукової роботи вимогам освітньо-наукової програми.

Відрахування зі складу здобувачів освіти (далі – відрахування) – втрата особою статусу здобувача вищої освіти в порядку, визначеному цим Положенням, що має наслідком припинення прав та обов'язків здобувача вищої освіти.

Галузь знань – основна предметна сфера освіти і науки, що містить групу споріднених спеціальностей, за якими здійснюється професійна підготовка.

Галузь знань - гармонізована з Міжнародною стандартною класифікацією освіти широка предметна область освіти і науки, що включає групу споріднених спеціальностей.

Голова разової спеціалізованої вченої ради (далі – голова разової ради) - особа, яка за основним місцем роботи працює науково-педагогічним або науковим працівником закладу, в якому утворена разова спеціалізована вчена рада, має науковий ступінь доктора наук та є компетентним вченим за тематикою дослідження здобувача ступеня доктора філософії.

Дисертація здобувача ступеня доктора філософії (далі – дисертація) – кваліфікаційна наукова робота, яка виконана здобувачем ступеня доктора філософії особисто, містить наукові результати проведених ним досліджень та подана з метою присудження йому ступеня доктора філософії.

Здобувач ступеня доктора філософії (далі – здобувач) – особа, яка виконує у закладі освітньо-наукову програму на третьому (освітньо-науковому) рівні вищої освіти з метою здобуття ступеня доктора філософії.

Здобувач ступеня вищої освіти доктора філософії поза аспірантурою (ад'юнктурою) – особа, яка професійно провадить наукову, науково-технічну або науково-педагогічну діяльність за основним місцем роботи і здобуває вищу освіту ступеня доктора філософії у цьому закладі поза аспірантурою (ад'юнктурою) шляхом виконання відповідної освітньо-наукової програми та

публічного захисту дисертації у разовій спеціалізованій вченій раді .

Індивідуальний навчальний план аспіранта (ад'юнкта), здобувача ступеня доктора філософії поза аспірантурою (ад'юнктурою) – документ, що визначає послідовність та форму засвоєння аспірантом (ад'юнктом), здобувачем ступеня доктора філософії поза аспірантурою (ад'юнктурою) освітніх компонентів освітньо-наукової програми з метою оволодіння ним компетентностей відповідно до 8 рівня Національної рамки кваліфікацій;

Індивідуальний план наукової роботи здобувача – документ, що визначає зміст, строки виконання та обсяг етапів і завдань наукової роботи здобувача.

Кваліфікація – офіційний результат оцінювання й визнання, який отримано, коли уповноважена установа встановлює досягнення особою компетентностей (результатів навчання) відповідно до стандартів вищої освіти, що засвідчується відповідним документом про вищу освіту.

Компетентність – здатність особи успішно соціалізуватися, навчатися, провадити професійну діяльність, яка виникає на основі динамічної комбінації знань, умінь, навичок, способів мислення, поглядів, цінностей, інших особистих якостей.

Кредит Європейської кредитної трансферно-накопичувальної системи (далі – кредит ЄКТС) – одиниця вимірювання обсягу навчального навантаження здобувача вищої освіти, необхідного для досягнення визначених (очікуваних) результатів навчання. Обсяг одного кредиту ЄКТС становить 30 годин.

Курс (модуль) – частина освітньої програми, яка зазвичай є автономною й оцінюється окремо та характеризується конкретним набором результатів навчання й відповідними критеріями оцінювання. Здебільшого освітня програма складається з певної кількості курсів. Курс – синонім вітчизняного терміна «навчальна дисципліна / модуль» в освітній програмі.

Ліцензування – процедура визнання спроможності юридичної особи провадити освітню діяльність відповідно до ліцензійних умов провадження освітньої діяльності.

Науково-педагогічні працівники – особи, які за основним місцем роботи в закладах вищої освіти провадять навчальну, методичну, наукову (науково-технічну, мистецьку) та організаційну діяльність.

Обман – надання завідомо неправдивої інформації щодо власної освітньої (наукової, творчої) діяльності чи організації освітнього процесу; формами обману є, зокрема, академічний плагіат, самоплагіат, фабрикація, фальсифікація та списування.

Освітній процес – це інтелектуальна, творча діяльність у сфері вищої освіти і науки, що провадиться в закладі вищої освіти (науковій установі)

через систему науково-методичних і педагогічних заходів та спрямована на передачу, засвоєння, примноження й використання знань, умінь та інших компетентностей в осіб, які навчаються, а також на формування гармонійно розвиненої особистості.

Освітня діяльність – діяльність закладів вищої освіти, спрямована на організацію, забезпечення та реалізацію освітнього процесу.

Освітньо-наукова програма на третьому (освітньо-науковому) рівні вищої освіти – єдиний комплекс освітніх (навчальних дисциплін, індивідуальних завдань, практик, контрольних заходів тощо) та наукових (проведення наукового дослідження, написання наукових публікацій, виступи на конференціях тощо) компонентів, спрямованих на досягнення передбачених такою програмою результатів навчання, підготовки та публічного захисту дисертації, що дає право на отримання визначеної кваліфікації. Елементи освітньо-наукової програми можуть забезпечуватися різними закладами.

Особа з особливими освітніми потребами – особа з інвалідністю, яка потребує додаткової підтримки для забезпечення здобуття вищої освіти.

Офіційний опонент – особа, яка є науково-педагогічним або науковим працівником і не працює у закладі, в якому утворена разова спеціалізована вчена рада, має науковий ступінь та є компетентним вченим за тематикою дослідження здобувача.

Педагогічні працівники – це особи, які за основним місцем роботи в закладах вищої освіти провадять навчальну, методичну та організаційну діяльність.

Переведення – зміна здобувачем вищої освіти у порядку, визначеному цим Положенням: освітньої програми, форми здобуття вищої освіти, джерела фінансування здобуття вищої освіти, закладу вищої освіти із збереженням місця державного замовлення;

Підготовка здобувачів поза аспірантурою – система організаційно-освітньо-наукового забезпечення підготовки здобувачів ступеня доктора філософії у закладі з метою набуття ними компетентностей і здобуття результатів навчання, визначених освітньо-науковою програмою на третьому (освітньо-науковому) рівні вищої освіти, без навчання в аспірантурі та без переривання трудової діяльності або під час перебування у творчій відпустці.

Підсумковий контроль – контрольні заходи, що передбачають встановлення відповідності (вимірювання, оцінювання) здобутих особою результатів навчання вимогам освітньої програми у частині відповідного освітнього компонента;

Поновлення на навчання – відновлення статусу здобувача вищої освіти після відрахування, набуття прав та обов'язків особи, що здобуває вищу

освіту.

Разова спеціалізована вчена рада (далі – разова рада) – спеціалізована вчена рада, яка утворюється закладом з правом прийняття до розгляду та проведення разового захисту дисертації здобувача з метою присудження йому ступеня доктора філософії.

Результати навчання – знання, уміння, навички, способи мислення, переконання, цінності, інші особисті якості, які можна ідентифікувати, спланувати, оцінити й виміряти та які особа здатна продемонструвати після завершення освітньої програми або окремих освітніх компонентів.

Рівень освіти – завершений етап освіти, що характеризується рівнем складності освітньої програми, сукупністю компетентностей, які зазвичай визначені стандартом освіти та відповідають певному рівню Національної рамки кваліфікацій

Самоплагіат – оприлюднення (частково або повністю) власних раніше опублікованих наукових результатів як нових наукових результатів.

Списування – виконання письмових робіт із залученням зовнішніх джерел інформації, крім дозволених для використання, зокрема під час оцінювання результатів навчання.

Спеціальність – гармонізована з Міжнародною стандартною класифікацією освіти предметна область освіти і науки, яка об'єднує споріднені освітні програми, що передбачають спільні вимоги до компетентностей і результатів навчання випускників.

Стандарт вищої освіти – це сукупність вимог до змісту та результатів освітньої діяльності вищих навчальних закладів і наукових установ за кожним рівнем вищої освіти в межах кожної спеціальності. Стандарти вищої освіти розробляються для кожного рівня вищої освіти в межах кожної спеціальності відповідно до Національної рамки кваліфікацій і використовуються для визначення й оцінювання якості змісту та результатів освітньої діяльності вищих навчальних закладів (наукових установ).

Тематика дослідження – частина предметної (дисциплінарної) області спеціальності (спеціальностей), у межах якої (яких) провадиться інтелектуальна творча діяльність, спрямована на одержання і використання нових знань та за якою публікуються наукові результати.

Терміни “близькі особи”, “реальний конфлікт інтересів” і “потенційний конфлікт інтересів” вживаються у значенні, наведеному у Законі України “Про запобігання корупції”.

Фабрикація – вигадкування даних чи фактів, що використовуються в освітньому процесі або наукових дослідженнях .

Фальсифікація – свідомо зміна чи модифікація вже наявних даних, що стосуються освітнього процесу чи наукових досліджень.

Форма навчання – це спосіб провадження освітньої діяльності за ознакою періодичності та часу проведення навчальних занять.

Якість вищої освіти – відповідність умов провадження освітньої діяльності та результатів навчання вимогам законодавства та стандартам вищої освіти, професійним та/або міжнародним стандартам (за наявності), а також потребам заінтересованих сторін і суспільства, що забезпечується шляхом здійснення процедур внутрішнього та зовнішнього забезпечення якості.

РОЗДІЛ 3

ОРГАНІЗАЦІЯ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ

3.1. Здобуття вищої освіти на третьому (освітньо-науковому) рівні вищої освіти передбачає успішне виконання особою відповідної освітньо-наукової програми, що є підставою для присудження ступеня доктора філософії.

Доктор філософії – це освітній і водночас перший науковий ступінь, що здобувається на третьому рівні вищої освіти на основі ступеня магістра (ОКР спеціаліста). Ступінь доктора філософії присуджується спеціалізованою вченою радою закладу вищої освіти або наукової установи в результаті успішного виконання здобувачем вищої освіти відповідної освітньо-наукової програми та публічного захисту дисертації в спеціалізованій ученій раді (разовій спеціалізованій вченій раді).

3.2. Третій (освітньо-науковий) рівень вищої освіти відповідає восьмому рівню Національної рамки кваліфікацій та третьому циклу вищої освіти рамки кваліфікацій Європейського простору вищої освіти й передбачає здобуття особою теоретичних знань, умінь, навичок та інших компетентностей, достатніх для продукування нових ідей, вирішення комплексних проблем у галузі професійної та/або дослідницько-інноваційної діяльності, оволодіння методологією наукової та педагогічної діяльності, а також проведення власного наукового дослідження, результати якого мають наукову новизну, теоретичне та практичне значення.

3.3. Особа має право здобувати ступінь доктора філософії під час навчання в аспірантурі. Особи, які професійно здійснюють наукову, науково-технічну або науково-педагогічну діяльність за основним місцем роботи, мають право здобувати ступінь доктора філософії поза аспірантурою, зокрема під час перебування у творчій відпустці, за умови успішного виконання відповідної освітньо-наукової програми та публічного захисту дисертації у разовій спеціалізованій вченій раді.

Нормативний строк підготовки доктора філософії в аспірантурі (ад'юнктурі) становить чотири роки.

3.4. Здобувач ступеня доктора філософії зобов'язаний виконати всі

вимоги освітньо-наукової програми, зокрема здобути заплановані компетентності, знання й уміння, достатні для продукування нових ідей, оволодіти методологією наукової та педагогічної діяльності, а також провести власне наукове дослідження, результати якого мають наукову новизну, теоретичне та/або практичне значення, і захистити дисертацію.

3.5. Аспірант, який підтвердив рівень свого знання з іноземної мови, зокрема англійської, дійсним сертифікатом тестів TOEFL або International English Language Testing System, або сертифікатом Cambridge English Language Assessment на рівні C1 Загальноєвропейських рекомендацій із мовної освіти, має право на:

- зарахування відповідних кредитів, передбачених освітньо-науковою програмою аспірантури, як таких, що виконані в повному обсязі;
- використання обсягу навчального навантаження, передбаченого для набуття мовних компетентностей і здобуття інших компетентностей (за погодженням із науковим керівником).

3.6. Індивідуальний навчальний план аспіранта має містити перелік навчальних дисциплін у складі не більше 75% нормативних і не менше 25% кількості кредитів освітньої компоненти ЄКТС вибіркового дисциплін. Аспірант може змінювати свій індивідуальний навчальний план за погодженням із своїм науковим керівником у порядку, який затверджується вченою радою.

3.7. Обов'язкові навчальні дисципліни складають не більше 75% від загального обсягу навчального навантаження аспіранта (їх перелік, обсяги визначаються стандартами вищої освіти, вимогами МОН України в межах відповідної спеціальності та вносяться до навчального плану підготовки здобувачів у повному обсязі).

3.8. До обов'язкових навчальних дисциплін належать дисципліни циклу загальної підготовки (які забезпечують мовні, загальнонаукові компетентності та універсальні навички дослідника), професійної підготовки (дисципліни з набуття ґрунтовних знань зі спеціальності), практичної підготовки (науково-викладацька практика).

3.9. Блок обов'язкових навчальних дисциплін містить інформацію про навчальні курси із зазначеними кредитами ЄКТС і навчальними годинами, відомості про кількість і форми семестрового контролю, загальний бюджет навчального часу за весь нормативний термін навчання та його поділ на аудиторний навчальний час, час, відведений на самостійну навчальну роботу, а також поділ бюджету аудиторного навчального часу за окремими формами занять із кожної навчальної дисципліни та за весь термін навчання загалом.

3.10. Вибіркові навчальні дисципліни вводяться на основі чинних нормативних документів у галузі вищої освіти з метою створення

індивідуальної освітньої траєкторії здобувача; формування універсальних навичок дослідника і Softskills європейського рівня; посилення конкурентоспроможності та затребуваності на ринку праці з урахуванням регіональних потреб; сприяння академічній мобільності аспіранта; організації навчання через дослідження; забезпечення реалізації його особистих освітніх і наукових інтересів та обираються з урахуванням напряму дисертаційного дослідження аспіранта, його індивідуальних професійних та наукових потреб.

3.11. Здобувачі вищої освіти третього (освітньо-наукового) рівня мають право вибрати навчальні дисципліни, що пропонуються для інших рівнів вищої освіти (бакалавра, магістра) в Університеті та інших ЗВО за погодженням із своїм науковим керівником.

3.12. Формою підсумкового контролю вибіркового дисциплін є залік.

3.13. Обрання здобувачами дисциплін вільного вибору здійснюється під час формування індивідуального навчального плану. Індивідуальний навчальний план аспіранта формується на навчальний рік за результатами особистого вибору дисциплін в обсязі, не меншому за встановлений чинним законодавством, із урахуванням вимог освітньо-наукової програми щодо вивчення її обов'язкових компонентів. Індивідуальний навчальний план є обов'язковим для виконання здобувачем третього освітньо-наукового рівня вищої освіти.

3.14. Обрання здобувачами дисциплін вільного вибору відбувається в першому, другому і четвертому семестрах для вивчення, відповідно на першому, другому і третьому роках навчання. Терміни обрання:

- для першого року навчання – протягом 10 днів після зарахування;
- для другого та третього року навчання – протягом 10 днів після оприлюднення на сайті центру ліцензування, акредитації і контролю якості освіти.

3.15. Завідувачі відповідних кафедр, що пропонують вибіркові дисципліни, організовують та контролюють підготовку програм навчальних дисциплін і робочих програм навчальних дисциплін, силабусів із запропонованих дисциплін, інших методичних та інформаційних матеріалів, необхідних для вивчення вибіркового дисциплін.

3.16. Кафедри, які забезпечують викладання вибіркового дисциплін, у період з 15 лютого по 1 березня кожного навчального року надають до відділу аспірантури і докторантури список дисциплін, які пропонуються для вибору здобувачам, робочі програми обраних навчальних дисциплін, презентації цих дисциплін. Презентації дисциплін вільного вибору здобувачів розміщуються на сайті центру ліцензування, акредитації і контролю якості освіти.

3.17. Відбір і затвердження переліку дисциплін вільного вибору на

наступний навчальний рік здійснюється на засіданні Вченої ради Університету за участю гарантів освітньо-наукових програм в період з 1 квітня по 1 травня кожного поточного навчального року.

3.18. Оприлюднення затвердженого переліку дисциплін вільного вибору відбувається в період з 1 травня по 15 травня на сайті центру ліцензування, акредитації і контролю якості освіти.

3.19. Процедура обрання здобувачами дисциплін вільного вибору забезпечується центром ліцензування, акредитації і контролю якості освіти шляхом заповнення Google-форм на вебсайті центру <http://smc.hnpu.edu.ua/>.

3.20. На підставі заповнених Google-форм центр ліцензування, акредитації і контролю якості освіти видає розпорядження про формування академічних груп за обраними дисциплінами.

3.21. Якщо здобувач вважає за необхідне обрати більше однієї дисципліни вільного вибору, то навчання забезпечується за індивідуальним графіком навчання, погодженим з викладачами відповідних дисциплін та науковим керівником.

3.22. Здобувач, який за поважної причини (хвороба, академічна мобільність тощо), не визначився з вибірковими дисциплінами, має право зробити вибір упродовж першого робочого тижня після повернення до навчання.

3.23. Відділ аспірантури і докторантури надає інформацію про обрані здобувачами дисципліни вільного вибору до навчального відділу Університету для розрахунку навчального навантаження відповідних кафедр на наступний навчальний рік та затвердження Вченою радою Університету.

3.24. Індивідуальна освітня траєкторія здобувача може бути реалізована через визнання результатів навчання, отриманих у неформальній освіті та в програмах академічної мобільності.

3.25. Вивчення аспірантами освітніх компонентів може здійснюватися на базі Університету, до якого зарахований аспірант, а також в рамках реалізації права на академічну мобільність - на базі інших закладів вищої освіти (наукових установ).

3.26. Усі аспіранти, незалежно від форми навчання, зобов'язані відвідувати аудиторні заняття й проходити всі форми поточного та підсумкового контролю, передбачені індивідуальним навчальним планом аспіранта та освітньо-науковою програмою.

3.27. Індивідуальний план наукової роботи та тема дисертації погоджуються здобувачем з його науковим керівником (керівниками) і після обговорення кафедрою, відділом, лабораторією затверджуються Вченою радою Університету протягом двох місяців з дня зарахування здобувача до закладу для підготовки в аспірантурі. У разі потреби тема дисертації може

бути уточнена та затверджена у новій редакції після обговорення кафедрою, відділом, лабораторією.

3.28. Протягом строку навчання в аспірантурі аспірант повинен виконати освітню і наукову складові освітньо-наукової програми, зокрема здобути теоретичні знання, уміння, навички та інші компетентності, достатні для продукування нових ідей, розв'язання комплексних проблем у галузі професійної та/або дослідницько-інноваційної діяльності, оволодіти методологією наукової та педагогічної діяльності, а також провести власне наукове дослідження, результати якого мають наукову новизну, теоретичне та/або практичне значення, опублікувати наукові публікації за темою дисертації, підготувати дисертацію та пройти процедуру атестації разовою спеціалізованою вченою радою на підставі публічного захисту наукових досягнень у формі дисертації.

3.29. Заклад в установленому ним порядку може прийняти рішення про визнання набутих аспірантом в іншому закладі компетентностей, здобутих результатів навчання, кредитів ЄКТС, передбачених освітньо-науковою програмою, та визначити академічну різницю (у разі потреби).

3.30. Обставини, що вважаються невиконанням індивідуального навчального плану: порушення строків його виконання без поважних причин, передбачених законодавством, порушення умов договору, встановлене порушення академічної доброчесності, отримання оцінки «незадовільно» з трьох чи більше навчальних дисциплін протягом навчального семестру; порушення навчальної дисципліни (впродовж 1 місяця не з'являвся на заняття); систематичні прогули занять без поважних причин.

Факт невиконання індивідуального навчального плану встановлюється за результатами підсумкового контролю або атестації здобувачів.

3.31. Категорії учасників освітнього процесу:

- наукові, науково-педагогічні та педагогічні працівники;
- здобувачі вищої освіти та інші особи, які навчаються в закладах вищої освіти;
- фахівці-практики, які залучаються до освітнього процесу за освітньо-професійними програмами;
- інші працівники закладів освіти.

3.32. Академічна група аспірантів за усіма спеціальностями формується від однієї особи.

3.33. Вчений, який є доктором наук, може здійснювати одночасне наукове консультування (керівництво) не більше п'яти здобувачів, у тому числі не більше трьох здобувачів наукового ступеня доктора наук.

3.34. Вчений, який є доктором філософії (кандидатом наук), може здійснювати одночасне наукове керівництво не більше трьох здобувачів

ступеня доктора філософії.

РОЗДІЛ 4

НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ

4.1. Освітньо-наукова програма, за якою здійснюється підготовка здобувачів ступеня доктора філософії, складається з освітньої та наукової складових. Зміст, вимоги до оформлення, порядок розроблення та затвердження в Університеті нормативних документів, що передбачені освітньо-науковою програмою спеціальності та індивідуальним планом підготовки здобувачів вищої освіти, визначені Положенням про організацію освітнього процесу в ХНПУ імені Г.С. Сковороди.

4.2. Освітня складова освітньо-наукової програми спрямована на досягнення 8 рівня Національної рамки кваліфікацій та повинна містити інформацію про перелік та обсяг освітніх компонентів у кредитах ЄКТС (30-60 кредитів ЄКТС), їх послідовність, форми організації освітнього процесу, види та обсяг навчальних занять, графік освітнього процесу, форми поточного і підсумкового контролю.

Освітня складова освітньо-наукової програми містить не менше чотирьох складників, що передбачають набуття аспірантом таких компетентностей відповідно до Національної рамки кваліфікацій:

- здобуття ґрунтовних знань зі спеціальності (групи спеціальностей), за якою (якими) аспірант проводить дослідження, зокрема засвоєння основних концепцій, розуміння теоретичних і практичних проблем, історії розвитку та сучасного стану наукових знань за обраною спеціальністю, оволодіння термінологією з досліджуваного наукового напрямку (не менше 12 кредитів ЄКТС);

- оволодіння загальнонауковими (філософськими) компетентностями, спрямованими на формування системного наукового світогляду, професійної етики та загального культурного кругозору (4–6 кредитів ЄКТС);

- набуття універсальних навичок дослідника, зокрема усної та письмової презентації результатів власного наукового дослідження українською мовою, застосування сучасних інформаційних технологій у науковій діяльності, організація та проведення навчальних занять, управління науковими проєктами та/або надання пропозицій щодо фінансування наукових досліджень, реєстрації прав інтелектуальної власності (не менше ніж 6 кредитів ЄКТС);

набуття мовних компетентностей, достатніх для представлення й обговорення результатів своєї наукової роботи іноземною мовою (англійською або іншою відповідно до специфіки спеціальності) в усній та письмовій формі,

а також для максимального розуміння іншомовних наукових текстів із відповідної спеціальності (6–8 кредитів ЄКТС).

4.3. Освітньо-наукова програма є основою для формування аспірантом індивідуального навчального плану та індивідуального плану наукової роботи, що у сукупності складають індивідуальний план роботи аспіранта, які погоджуються з науковим керівником та затверджуються вченою радою закладу протягом двох місяців з дня зарахування особи до закладу для підготовки в аспірантурі.

4.4. Індивідуальний навчальний план є нормативним документом, який складається на підставі освітньо-наукової програми й містить інформацію про перелік та обсяг навчальних дисциплін (30–60 кредитів ЄКТС), послідовність їх вивчення, обсяг і форми проведення навчальних занять, графік навчального процесу, форми поточного й підсумкового контролю.

4.5. Відповідальним за виконання індивідуального навчального плану є здобувач вищої освіти.

4.6. Контроль за виконанням індивідуального навчального плану здобувача вищої освіти ступеня доктора філософії здійснює науковий керівник та відділ аспірантури і докторантури Університету,

4.7. В індивідуальному плані наукової роботи визначається зміст, строки виконання та обсяг наукових робіт, а також запланований строк захисту дисертації. Погоджений у встановленому порядку оригінал індивідуального плану зберігається у відділі аспірантури і докторантури, копія – на випусковій кафедрі.

4.8. Аспірант має право змінювати свій індивідуальний план за погодженням зі своїм науковим керівником.

4.9. Індивідуальний план роботи здобувача ступеня доктора філософії є обов'язковим до виконання.

4.10. Аспіранти проводять наукові дослідження згідно з індивідуальним планом наукової роботи. Наукова складова освітньо-наукової програми є її невід'ємною частиною, що реалізується у вигляді індивідуального плану наукової роботи аспіранта та передбачає проведення власного наукового дослідження під керівництвом одного або двох наукових керівників та оформлення його результатів у вигляді дисертації відповідно до вимог згідно із законодавством.

РОЗДІЛ 5

ФОРМИ НАВЧАННЯ ТА ФОРМИ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ

5.1. Навчання в аспірантурі Університету здійснюється за такими формами: очна (денна, вечірня), заочна із використанням технологій дистанційного навчання. Форми навчання можуть поєднуватися.

Очна (денна, вечірня) форма здобуття вищої освіти – це спосіб організації навчання здобувачів вищої освіти, що передбачає проведення навчальних занять та практичної підготовки не менше 30 тижнів упродовж навчального року.

Заочна форма здобуття вищої освіти – це спосіб організації навчання здобувачів вищої освіти шляхом поєднання навчальних занять і контрольних заходів під час короткочасних сесій та самостійного оволодіння освітньою програмою в період між ними. Тривалість періоду між навчальними заняттями та контрольними заходами не може бути меншою, ніж один місяць.

Технології дистанційної освіти – це пристрої та програми, що застосовуються в індивідуалізованому процесі здобуття освіти, що відбувається в основному за опосередкованої взаємодії віддалених один від одного учасників освітнього процесу в спеціалізованому середовищі, що функціонує на основі сучасних психолого-педагогічних та інформаційно-комунікаційних технологій.

Організація освітнього процесу з використанням технологій дистанційного навчання передбачена відповідним Положенням про використання технологій дистанційного навчання в освітньому процесі Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди.

5.2. Організація освітнього процесу в міжсесійний період регламентується індивідуальними можливостями та здатністю здобувача вищої освіти самостійно опрацьовувати індивідуальний навчальний план.

5.3. Обсяги загального запланованого часу на вивчення кожної з дисциплін за очною й заочною формами навчання є однаковими.

5.4. Екзаменаційна сесія для заочної форми навчання – це частина навчального року, протягом якої здійснюються всі форми навчального процесу, передбачені навчальним планом (лекції, практичні та семінарські заняття, заліки й екзамени).

На сесію здобувачі вищої освіти ступеня доктора філософії заочної форми навчання прибувають згідно з графіком навчального процесу, одержавши довідку-виклик установленого зразка. Довідка-виклик є підставою для надання додаткової оплачуваної відпустки, надсилається за основним місцем роботи здобувача та є документом суворої звітності й підлягає реєстрації.

5.5. Освітній процес з підготовки здобувачів наукового ступеня доктора філософії в Університеті здійснюється за такими формами: навчальні заняття; самостійна робота; практична підготовка; контрольні заходи.

5.6. Видами навчальних занять у закладах вищої освіти є: лекція; лабораторне, практичне, семінарське, індивідуальне заняття; консультація.

Лекція – це логічно вивершений, науково обґрунтований і

систематизований виклад певного наукового або науково-методичного питання, за необхідності ілюстрований засобами наочності й демонстрацією дослідів. Лекція є одним з основних видів навчальних занять і водночас методів навчання у вищій школі. Лекція зазвичай є елементом курсу лекцій, який охоплює основний теоретичний матеріал окремої або кількох тем навчальної дисципліни. Тематика курсу лекцій визначається робочою навчальною програмою дисципліни. Лекційні заняття проводяться лекторами – професорами й доцентами;

Лабораторне заняття – це вид навчального заняття, на якому здобувач під керівництвом викладача проводить натурні або імітаційні експерименти чи досліди в спеціально обладнаних навчальних лабораторіях із використанням устаткування, пристосованого до умов навчального процесу. Дидактичною метою лабораторного заняття є практичне підтвердження певних теоретичних положень відповідної навчальної дисципліни, набуття практичних умінь і навичок роботи з лабораторним устаткуванням, обладнанням, обчислювальною технікою, вимірювальною апаратурою, методикою експериментальних досліджень у конкретній предметній галузі. Перелік тем лабораторних занять визначається робочою навчальною програмою дисципліни. Лабораторні заняття можуть проводитися в умовах реального професійного середовища (заклад освіти, інші профільні заклади);

Практичне заняття – це вид навчального заняття, на якому викладач організовує детальний розгляд здобувачами певних теоретичних положень навчальної дисципліни та формує вміння й навички їх практичного застосування шляхом індивідуального виконання здобувачами відповідно до сформульованих завдань. Основна дидактична мета практичного заняття – розширення, удосконалення, поглиблення й деталізація наукових знань, отриманих здобувачами на лекціях і в процесі самостійної роботи та спрямованих на підвищення рівня засвоєння навчального матеріалу, прищеплення вмінь і навичок, розвиток наукового мислення й усного мовлення студентів. Перелік тем і зміст практичних занять визначаються робочою навчальною програмою дисципліни;

Консультація – вид навчального заняття, на якому аспірант отримує відповіді від викладача на конкретні питання або пояснення певних теоретичних положень чи аспектів їх практичного застосування; час, відведений викладачу на проведення консультацій із конкретної дисципліни, визначається нормами часу для планування й обліку навчальної роботи науково-педагогічних працівників.

Семінарське заняття – колективне, публічне обговорення наукової інформації з метою формування компетенцій здобувачів в обсязі нових знань та методів задля оптимізації взаємодії з проєктами й програмами, що

забезпечує умови для розвитку мислення через дискусію. Керує науковим семінаром провідний учений. У роботі наукових семінарів можуть брати участь здобувачі різних ступенів вищої освіти за різними спеціальностями, різних років навчання, які мають бажання закріпити опрацьований теоретичний матеріал, активізувати самостійність суджень, навчитися обстоювати власні думки, аргументувати їх на основі наукових фактів. Метою наукового семінару є оволодіння фундаментальними знаннями, розвиток логічного мислення, формування переконання, опанування культури толерантності, активізація соціального становлення особистості майбутнього науковця.

Самостійна робота аспіранта є основним засобом оволодіння навчальним матеріалом у час, вільний від обов'язкових навчальних занять. Навчальний час, відведений для самостійної роботи аспіранта, регламентується навчальним планом і повинен становити не менше 1/3 та не більше 2/3 загального обсягу навчального часу аспіранта, відведеного для вивчення конкретної дисципліни. Зміст самостійної роботи аспіранта щодо вивчення конкретної дисципліни визначається робочою навчальною програмою дисципліни, методичними матеріалами, завданнями та вказівками викладача.

Окремим видом самостійної роботи студентів є індивідуальні завдання.

Науково-викладацька практика в системі вищої освіти на третьому освітньо-науковому рівні є компонентом професійної підготовки до науково-педагогічної діяльності та видом практичної діяльності аспірантів щодо здійснення навчально-виховного процесу у вищій школі, зокрема викладання спеціальних дисциплін, організація навчальної діяльності студентів, науково-методична робота.

Терміни проходження практики визначаються графіком навчального процесу.

5.7. Контрольні заходи передбачають поточний, семестровий і підсумковий контроль. Поточний контроль здійснюється викладачами за всіма видами аудиторних занять. Оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти є складовою навчального процесу. Його проводять з метою встановлення відповідності набутих здобувачами ступеня доктора філософії компетентностей вимогам нормативних документів щодо вищої освіти.

Семестровий контроль із певної дисципліни – це встановлення відповідності результатів навчання здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії вимогам освітньої-наукової програми.

Основною формою семестрового контролю є заліки та іспити, які здобувачі повинні скласти в повній відповідності до навчальних планів і в обсязі навчального матеріалу, визначеному робочою програмою навчальної

дисципліни.

Через поважні причини (хвороба, сімейні обставини, відрядження), що підтверджуються документально, здобувачам можуть бути визначені індивідуальні терміни складання заліків та екзаменів, про що видається наказ.

Терміни проведення екзаменаційної сесії визначаються графіком навчального процесу.

Підсумковий контроль проводиться з метою оцінювання результатів навчання на завершальному етапі та/або на окремих його етапах із кожної навчальної дисципліни двома викладачами.

Засвоєння матеріалу по кожній дисципліні, яка закінчується складанням заліку, оцінюється в 100 балів (як сума балів, накопичена за семестр, навчальний рік). До цієї категорії належить також науково-викладацька практика (оцінювання у 100 балів). Засвоєння матеріалу з дисциплін, які закінчуються іспитом, оцінюється в 60 балів за поточну успішність та 40 балів за іспит. Сума балів цих складових становить підсумкову оцінку за дисципліну.

5.8. Форма проведення поточного контролю під час навчальних занять, система оцінювання рівня знань, виявлення рівня якості самостійної роботи здобувача визначаються викладачами.

Критерії поточного оцінювання навчальних досягнень здобувачів при вивченні навчальних дисциплін, розподілення балів за темами, терміни проведення контрольних заходів висвітлюються в робочій навчальній програмі та в силабусі.

Визначення кількості балів за видами роботи при вивченні кожної теми здійснює викладач та доводить до відома здобувачів перед початком роботи за навчальною дисципліною.

При виставленні балів з теми викладач урахує види навчальної та навчально-дослідної роботи, такі як: участь у вивченні та обговоренні питань теми під час навчальних занять, виконання індивідуальних, науково-дослідницьких завдань, а також завдань самостійної роботи.

5.9. Відомості обліку успішності екзаменатор отримує у відділі аспірантури і докторантури в день проведення семестрового контролю. В цей же день заповнена відомість здається до відділу аспірантури і докторантури, якщо іспит проводився в усній формі, та на другий день, – якщо у письмовій.

5.10. У розкладі екзаменаційної сесії передбачається час для підготовки до кожного іспиту тривалістю два-три дні.

Екзаменатор повинен: дотримуватись розкладу іспитів (дата, початок іспиту, аудиторія); при відвідуванні іспиту (заліку) будь-якою особою, крім ректора, проректорів або завідувача відділу аспірантури і докторантури, пропонувати їй отримати на це дозвіл; проводити іспит тільки за білетами

(контрольними завданнями), що затверджені завідувачем кафедри (для більш об'єктивної оцінки рівня підготовки здобувача екзаменаторові надається право ставити додаткові питання в межах навчальної програми); при усній формі іспиту оголошувати оцінку одразу після закінчення опитування здобувача і виставляти її у відомість обліку успішності та індивідуальний навчальний план здобувача; при письмовій формі іспиту оголошувати оцінку і виставляти її у відомість обліку успішності та індивідуальний навчальний план здобувача не пізніше наступного дня.

Для визначення оцінки на екзамені за основу береться рівень засвоєння здобувачами матеріалу, передбаченого робочою програмою відповідної навчальної дисципліни. При проведенні семестрових екзаменів викладачі мають дотримуватись єдиних вимог до оцінювання навчальних досягнень здобувачів з метою створення умов для опанування дисциплін навчального плану як системи професійної підготовки фахівців.

5.11. Аспірант має право навчатися за індивідуальним графіком.

5.11.1. Індивідуальний графік навчання здобувача

- є робочим документом здобувача, що містить інформацію про перелік і послідовність вивчення навчальних дисциплін, обсяг навчального навантаження здобувача (усі види навчальної діяльності), типи індивідуальних завдань, систему оцінювання знань (поточний і підсумковий контроль);
- складається на підставі робочого навчального плану і включає всі нормативні навчальні дисципліни та частину вибіркових навчальних дисциплін, обраних здобувачем з обов'язковим урахуванням структурно-логічної схеми підготовки;
- може бути наданий:
 - a. матерям для догляду за дитиною віком до 3-х років;
 - b. здобувачам, які поєднують навчання з роботою за фахом;
 - c. здобувачам, які мають підтверджені медичними довідками рекомендації для навчання за індивідуальним графіком;
 - d. здобувачам, якщо графік, за яким вони вивчають навчальні дисципліни вільного вибору, збігається з основним розкладом;
 - e. в інших випадках при наданні відповідних документів та з дозволу проректора з наукової, інноваційної і міжнародної діяльності.

Індивідуальне навчання оформлюється не більше, ніж на один семестр. Продовження терміну індивідуального навчання на наступний семестр можливе за умови успішного виконання здобувачем усіх видів навчальних робіт та позитивних результатів підсумкової семестрової атестації з передбачених навчальним планом навчальних дисциплін. Для переходу на індивідуальний графік навчання здобувач подає до відділу аспірантури і докторантури заяву на ім'я проректора з наукової, інноваційної і міжнародної

діяльності, де вказує причину переходу на індивідуальний графік, та надає відповідні документи.

Відділом аспірантури і докторантури визначаються навчальні дисципліни згідно з навчальним планом, які вивчаються у даному семестрі.

Здобувач, який отримав право на індивідуальний графік навчання, повинен у тижневий строк завести журнал обліку індивідуальної роботи здобувача й одержати у викладачів конкретне завдання з кожної навчальної дисципліни із зазначенням терміну його виконання.

Згідно з графіком здобувач повинен надати викладачеві для перевірки виконане завдання і, у разі успішного виконання, отримати відповідний запис у журналі, а також при необхідності отримати наступне завдання. У випадку недотримання термінів графіка або незадовільних результатів атестації здобувач втрачає право на індивідуальний графік автоматично, про що видається відповідний наказ відділом аспірантури і докторантури.

5.12. Здобувачі третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти, які отримали в ході екзаменаційної сесії незадовільні оцінки, мають право на ліквідацію академічних заборгованостей. Графік ліквідації академічної заборгованості складається завідувачем відділу аспірантури і докторантури не пізніше, ніж за тиждень після закінчення терміну екзаменаційної сесії та доводиться до відома екзаменаторів та здобувачів.

5.13. Здобувачам, які не змогли скласти заліки та іспити в загальноновстановлені строки через хворобу чи інші поважні причини, що документально підтверджені відповідною установою, призначаються індивідуальні строки ліквідації академічної заборгованості з дозволу проректора з наукової, інноваційної і міжнародної діяльності.

РОЗДІЛ 6

АПЕЛЯЦІЯ РЕЗУЛЬТАТІВ ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ

6.1. Апеляція результатів підсумкового контролю й оцінки рівня оволодіння компетентностями здобувачів третього освітньо-наукового рівня вищої освіти є складовою організаційного забезпечення навчального процесу згідно з чинним законодавством та з урахуванням вимог Болонської декларації. Розгляд апеляції проводиться з метою визначення об'єктивності отриманої кількості балів (оцінки) здобувачем третього освітньо-наукового рівня вищої освіти. Головне завдання апеляційної процедури – подолання елементів суб'єктивізму під час оцінювання рівня оволодіння компетентностями здобувачів вищої освіти, уникнення непорозумінь та спірних ситуацій, створення найсприятливіших умов для розвитку та реального забезпечення законних прав і інтересів людини, що навчається.

6.2. У випадку, якщо Здобувач не погоджується з результатом

підсумкового оцінювання, який отримав під час семестрової підсумкової атестації, він має право в день оголошення результатів підсумкового оцінювання звернутися до завідувача відділом аспірантури і докторантури з відповідною апеляційною заявою. Подана апеляція реєструється в Журналі реєстрації, що знаходиться у відділі аспірантури і докторантури.

6.3. Процедура апеляції проводиться за вмотивованою заявою Здобувача на ім'я ректора Університету. Склад апеляційної комісії затверджуються наказом ректора. До складу апеляційної комісії входять: голова – (завідувач відділу аспірантури і докторантури), завідувач кафедри, за якою закріплена освітня компонента/навчальна дисципліна, гарант освітньо-наукової програми, представник групи забезпечення відповідної освітньо-наукової програми. Секретар комісії призначається із співробітників відділу аспірантури і докторантури. Апеляція має бути розглянута на засіданні апеляційної комісії не пізніше наступного дня після її подання. Здобувач, який подав апеляцію, має право бути присутнім при розгляді своєї заяви. За рішенням комісії на засідання може бути запрошений викладач/екзаменатор та/або інші Здобувачі.

6.4. Під час розгляду апеляції секретар апеляційної комісії веде протокол, де записує всі зауваження членів комісії та відповідні висновки.

6.5. Під час письмового екзамені (заліку) члени апеляційної комісії, керуючись критеріями оцінювання з даної дисципліни, детально вивчають та аналізують письмові матеріали підсумкового контролю. Повторне чи додаткове опитування Здобувача при цьому апеляційною комісією не проводиться. При усному екзамені (заліку) члени апеляційної комісії аналізують представлені викладачем-екзаменатором записи Здобувача при підготовці відповідей на екзамен (залік). У разі відсутності таких Здобувачеві надається можливість проявити рівень оволодіння компетентностями, відповідаючи на запитання членів апеляційної комісії за тематикою екзаменаційних завдань білета(заліку).

6.6. Після завершення розгляду апеляційної справи комісія на закритому засіданні проводить обговорення результатів та приймає відповідне рішення. Результатом розгляду апеляції може бути прийняття апеляційною комісією одного з рішень:

«попереднє оцінювання рівня оволодіння компетентностями здобувача під час екзамену (заліку) відповідає рівню оволодіння компетентностями здобувача з даної навчальної дисципліни і не змінюється»; «попереднє оцінювання рівня оволодіння компетентностями здобувача під час екзамену (заліку) не відповідає рівню оволодіння компетентностями навчальних досягнень здобувача з даної навчальної дисципліни і заслуговує іншого рівня оцінювання (вказується відповідно нова оцінка згідно з п.6.7. цього Положення).

6.7. Після закінчення засідання апеляційної комісії протокол із

висновками про оцінювання екзаменаційних відповідей Здобувача підписується всіма членами апеляційної комісії, які брали участь у засіданні. Результати апеляції оголошуються Здобувачеві відразу після закінчення розгляду апеляційною комісією, про що Здобувач особисто робить відповідний запис у протоколі засідання апеляційної комісії. У разі відсутності Здобувача на засіданні апеляційної комісії секретар комісії здійснює відповідний запис у протоколі засідання апеляційної комісії і доводить результати розгляду апеляції до відома Здобувача.

6.8. Якщо в результаті розгляду апеляції апеляційна комісія приймає рішення про зміну попередніх результатів підсумкового контролю, нова оцінка рівня оволодіння компетентностями Здобувача виставляється цифрою та прописом спочатку в протоколі апеляційної комісії, а потім із записом «Апеляція» проставляється в екзаменаційній роботі, у відомості обліку успішності, індивідуальному навчальному плані, атестаційному листі Здобувача. Новий запис у відомості обліку успішності, екзаменаційній роботі та атестаційному листі Здобувача підписується головою апеляційної комісії.

6.9. Документи про діяльність апеляційної комісії (журнал реєстрації; апеляційні заяви щодо результатів підсумкового оцінювання; протоколи засідань апеляційної комісії) зберігаються у відділі аспірантури і докторантури Університету.

РОЗДІЛ 7

ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ ЗДОБУВАЧІВ

7.1. Здобувачі виконують обов'язки та користуються правами, що визначені Законами України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Про наукову і науково-технічну діяльність», а також можуть мати:

- вільний доступ до всіх видів відкритої науково-технічної інформації, наявної у закладах, бібліотеках і державних архівах України;
- отримання методичного і змістовного наукового консультування (керівництва) щодо власного дослідження від наукового консультанта (керівника/керівників);
- безпечні та нешкідливі умови для проведення наукових досліджень, забезпечення належно обладнаним місцем для наукової роботи;
- академічну мобільність та наукове стажування, що реалізуються відповідно до законодавства;
- академічну та соціальну відпустку відповідно до законодавства;
- трудову діяльність у позанавчальний час відповідно до законодавства.

7.2. З метою забезпечення належного проведення наукових досліджень здобувачі також зобов'язані:

- дотримуватися принципів академічної доброчесності, морально-етичних норм і стандартів поведінки дослідників у відповідній галузі, встановлених закладом;
- виконувати індивідуальний навчальний план;
- виконувати індивідуальний план наукової роботи та двічі на рік звітувати про хід його виконання на засіданні кафедри, відділу, лабораторії чи іншого визначеного підрозділу закладу;
- підготувати свої наукові досягнення у вигляді дисертації (для здобувачів ступеня доктора філософії) та у вигляді дисертації або наукової доповіді - у разі захисту наукових досягнень, опублікованих у вигляді монографії або сукупності статей у вітчизняних та/або міжнародних рецензованих фахових виданнях (для здобувачів наукового ступеня доктора наук).

7.3. Покладення закладом на здобувача обов'язків, не пов'язаних з виконанням освітньо-наукової програми або підготовкою в докторантурі, забороняється.

7.4. Здобувачі можуть брати участь у конкурсах на отримання грантової підтримки наукових досліджень та стипендій, заснованих на честь видатних діячів науки, освіти, культури, громадських діячів, а також заснованих Президентом України, Кабінетом Міністрів України, державними чи недержавними органами, підприємствами, установами чи організаціями.

7.5. Аспірант у разі дострокового захисту дисертації відраховується з аспірантури з дати набрання чинності наказом закладу про видачу диплома доктора філософії відповідно до чинного законодавства. з отриманням одноразової виплати в сумі залишку стипендії, передбаченої у бюджеті закладу на відповідний рік підготовки.

РОЗДІЛ 8

ВІДРАХУВАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

8.1. Підстави для відрахування здобувачів визначені частиною першою статті 46 Закону України «Про вищу освіту» та частиною шостою статті 42 Закону України «Про освіту».

Підставами для відрахування здобувачів вищої освіти є:

- завершення навчання за відповідною освітньою програмою;
- власне бажання;
- переведення до іншого закладу вищої освіти;
- невиконання індивідуального навчального плану;
- порушення умов договору (контракту), укладеного між Університетом та особою, яка навчається, або фізичною (юридичною) особою, яка оплачує таке навчання;
- інші випадки, передбачені законом.

8.2. Перелік обставин, що вважаються невиконанням індивідуального навчального плану, визначається цим Положенням із дотриманням сукупності таких вимог:

а. факт невиконання індивідуального навчального плану встановлюється за результатами підсумкового контролю або атестації здобувачів;

б. відрахування у зв'язку з невиконанням індивідуального навчального плану у частині отримання за результатами підсумкового контролю незадовільної оцінки можливе лише за умов, якщо здобувачу вищої освіти була надана можливість:

- покращення результатів підсумкового контролю з відповідного освітнього компонента незалежно від кількості отриманих незадовільних оцінок, але здобувач вищої освіти у встановлений строк не скористався такою можливістю або за результатами повторного проходження підсумкового контролю отримав незадовільну оцінку;

- оскарження (апеляції) у встановленому Університетом порядку рішення, дії або бездіяльності науково-педагогічних, наукових працівників, посадових осіб Університету щодо організації і проведення підсумкового контролю, але здобувач вищої освіти у встановлений Університетом строк не скористався такою можливістю або його скаргу було обґрунтовано відхилено;

- здобувач вищої освіти не може бути відрахований за невиконання індивідуального навчального плану до закінчення строку підсумкового контролю поточного навчального періоду або до строку початку атестації здобувачів, якщо таке невиконання є наслідком обставин непереборної сили, що встановлено комісією Університету, створеною за участю представників Ради молодих учених та відповідно до цього Положення.

8.3. У випадку відрахування здобувача вищої освіти з числа осіб, які навчаються на місцях державного замовлення, здобувач позбавляється права продовження навчання за державним замовленням.

Такий здобувач вищої освіти може здійснювати продовження навчання за його заявою шляхом переведення у порядку, встановленому цим Положенням, на навчання за кошти фізичних (юридичних) осіб. У разі неподання такої заяви у строк здобувач вищої освіти відраховується за порушення умов договору про навчання в Університеті, укладеного відповідно до частини шістнадцятої статті 44 Закону України «Про вищу освіту».

8.4. Особі, яка відрахована з Університету у порядку, визначеному цим Положенням (крім відрахування у зв'язку з завершенням навчання за відповідною освітньою програмою, а також у разі, якщо особа не приступила до занять), видається академічна довідка.

8.5. Особа, відрahована з Університету до завершення навчання за освітньо-науковою програмою, отримує академічну довідку, що містить інформацію про результати навчання, назви дисциплін, отримані оцінки і здобуту кількість кредитів ЄКТС.

8.6. Здобувачам вищої освіти, які відрahовані з першого курсу Університету і не мають зарахованих освітніх компонент, не склали іспити і заліки, видається академічна довідка з відповідним записом.

8.7. Процес відрahування здобувачів вищої освіти узгоджується із Радою молодих учених ХНПУ імені Г.С. Сковороди.

8.8. Відрahування здійснюється на підставі наказу ректора Університету. Відповідні відомості в строки та у порядку, визначеному законодавством, вносяться закладом вищої освіти до Єдиної державної електронної бази з питань освіти.

РОЗДІЛ 9

ПОНОВЛЕННЯ НА НАВЧАННЯ

9.1. Особи, відрahовані до завершення навчання за певною освітньо-науковою програмою, можуть бути поновлені на навчання на місця за кошти фізичних (юридичних) осіб в межах ліцензованого обсягу відповідної спеціальності на підставі особистої заяви, поданої до Університету.

Заява про поновлення на навчання розглядається протягом п'яти робочих днів, після чого заявник повинен бути письмово поінформований (у тому числі засобами електронного поштового зв'язку) про строки, порядок і умови поновлення на навчання або про причину відмови.

9.2. Особа, яка бажає поновитися до Університету, подає на ім'я ректора заяву. У разі наявності вакантних місць ліцензійного обсягу на відповідному курсі (році навчання) денної/заочної форми навчання за відповідною спеціальністю, освітньо-науковою програмою відповідного рівня вищої освіти, на яку планується поновлення і можливості поновлення на вказаний в заяві курс (рік навчання) денної / заочної форми навчання, завідувач відділу аспірантури і докторантури ставить візу із зазначенням академічної різниці (при цьому обсяг незарахованих освітніх компонентів на день поновлення не може перевищувати 20 кредитів ЄКТС), терміну її ліквідації, курсу та шифру академічної групи, до якої приєднується особа.

9.3. До заяви про поновлення додаються такі документи:
— копія документа (одного з документів), що посвідчує особу, передбаченого Законом України «Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус»;

- копія ідентифікаційного коду;
- копія військово-облікового документа (для військовозобов'язаних — військового квитка або тимчасового посвідчення військовозобов'язаного, а для призовників посвідчення про приписку до призовних дільниць);
- оригінал академічної довідки (встановленого зразка, що затверджена наказом МОН від 01.02.2021 р. № 132 «Про внесення змін до наказу Міністерства освіти і науки України від 25 січня 2021 року № 102»);
- кольорова фотокартка розміром 3 × 4 см;
- додаткові документи, що підтверджують необхідність поновлення до Університету (за наявності таких);
- копія двосторонньої (тресторонньої) угоди про навчання у попередньому закладі освіти (якщо така укладалася).

9.4. Відділ аспірантури і докторантури реєструє заяву, приймає подані документи для подальшого формування особової справи здобувача.

За відсутності вакантних місць завідувач відділу аспірантури і докторантури вносить відповідну резолюцію на заяві претендента.

9.5. На підставі академічної довідки з попереднього місця навчання здобувача вищої освіти завідувач відділу аспірантури і докторантури приймає рішення щодо можливості поновлення здобувача на обрану освітньо-наукову програму із зазначенням року навчання, на який може бути поновлена така особа, та формує академічну різницю, яка не може перевищувати 20 кредитів ЄКТС.

Завідувач вносить відповідний запис до заяви здобувача вищої освіти. Термін ліквідації академічної різниці становить до шести місяців після поновлення.

9.6. За наявності відповідних вакантних місць завідувач відділу аспірантури і докторантури формує Експертну комісію відповідної спеціальності для проведення порівняльного аналізу змісту освітньо-наукової програми, за якою навчався здобувач, зі змістом освітньо-наукової програми відповідної спеціальності в Університеті.

До складу комісії можуть входити завідувач відділу аспірантури і докторантури, гарант освітньо-наукової програми, завідувачі випускових кафедр, провідні науково-педагогічні працівники, які забезпечують освітній процес за відповідною освітньо-науковою програмою.

9.7. Експертна комісія на підставі зіставлення інформації, наведеної в представлених документах за весь період попереднього навчання (з урахуванням порівняння результатів навчання освітньо-наукової програми, за якою навчався здобувач освіти) із описом освітньо-наукової програми / навчального плану з певної спеціальності (спеціалізації, освітньої програми), на яку здійснюється переведення претендента, ухвалює рішення щодо

перезарахування освітніх компонентів або визначення академічної різниці та строки її ліквідації.

9.8. На підставі рішень приймальної комісії та Ради молодих учених завідувач відділу аспірантури і докторантури ставить візу на заяві про поновлення у складі здобувачів вищої освіти особи із зазначенням кількості кредитів, що становить академічну різницю, терміну її ліквідації, курсу та шифру академічної групи, до якої приєднується особа.

9.9. Після позитивного розгляду заяви ректором Університету відділ аспірантури і докторантури видає наказ про зарахування претендентів до складу здобувачів Університету.

9.10. Особу може бути поновлено на навчання незалежно від причин відрахування, тривалості перерви в навчанні, форми здобуття вищої освіти, освітньо-наукової програми, джерела фінансування, форми власності за умов:

- виконання вимог до вступників на відповідну освітньо-наукову програму згідно з пунктом 9.11;
- позитивної оцінки результатів навчання, здобутих особою протягом попередніх періодів навчання, здатності особи успішно виконати відповідну освітньо-наукову програму. Особі може бути відмовлено в поновленні на навчання, якщо встановлена негативна оцінка її здатності успішно виконати відповідну освітньо-наукову програму. Оцінювання здійснюється в порядку, передбаченому цим Положенням;
- визнання результатів попередніх періодів навчання здійснюється відповідно до пункту 9.12 цього Положення ;
- погодження з Радою молодих учених.

Поновлення на навчання на перший рік навчання забороняється.

Поновлення на навчання на другий рік осіб, відрахованих з першого року навчання, можливе за умови повного виконання ними вимог навчального плану першого року навчання відповідної освітньо-наукової програми у встановлений Університетом строк.

9.11. Виконання особою, яка подала заяву про поновлення на навчання, вимог до вступників на відповідну освітньо-наукову програму, може здійснюватися:

- до поновлення на навчання;
- не пізніше дати допуску до атестації здобувачів вищої освіти. У разі невиконання цієї вимоги у встановлений строк, здобувач вищої освіти відраховується за порушення умов договору про навчання між Університетом та вступником, укладеному відповідно до частини шістнадцятої статті 44 Закону України «Про вищу освіту», і не допускається до атестації здобувачів вищої освіти.

9.12. Порядок визнання результатів попереднього навчання, кредитів ЄКТС, зарахування освітніх компонентів, інші умови при поновленні на навчання (далі – умови поновлення) визначаються в цьому Положенні. При цьому обов'язковими умовами є:

- попереднє або в строк до шести місяців після поновлення на навчання виконання незарахованих освітніх компонентів навчального плану попередніх періодів навчання (при цьому обсяг незарахованих освітніх компонентів на день поновлення не може перевищувати 20 кредитів ЄКТС);
- включення до індивідуального навчального плану здобувача вищої освіти визначених освітньо-науковою програмою Університету для попередніх періодів навчання обов'язкових освітніх компонентів та/або передбаченого нею обсягу вибіркового освітніх компонентів (за необхідності);
- проходження передбачених законодавством етапів атестації здобувачів вищої освіти (за необхідності).

Зарахування обов'язкових освітніх компонентів або їх складників здійснюється в порядку, визначеному в цьому Положенні, за умови, що під час попередніх періодів навчання особа здобула передбачені освітньо-науковою програмою або аналогічні результати навчання. Як вибірково за заявою здобувача вищої освіти зараховуються, зокрема, освітні компоненти попереднього навчання, що не можуть бути зараховані як обов'язкові.

9.13. Особи, які поновлені на навчання, після виконання вимог до вступників на відповідну освітньо-наукову програму за державним замовленням та умов поновлення, можуть бути переведені на навчання на вакантні місця державного замовлення у порядку, встановленому законодавством та Університетом.

Особи, які здобували вищу освіту за державним замовленням, і які після наданої їм в установленому порядку академічної відпустки з причин, зазначених абзацом 1 та 3 в підпункті 11.2 розділу 11 цього Положення, а також особи, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України відповідно до Закону України «Про соціальний і правовий захист осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України та членів їхніх сімей» після їх звільнення поновлюються на навчання у тому самому закладі вищої освіти на освітньо-наукові програми з тієї ж спеціальності на місця державного замовлення.

Учасники бойових дій та особи з інвалідністю внаслідок війни за їх заявою поновлюються на навчання на освітньо-наукові програми з тієї самої спеціальності на місця замовлення незалежно від джерела фінансування їх навчання протягом попередніх періодів (до відрахування), крім передбачених законодавством випадків.

9.14. При реорганізації або ліквідації Університету поновлення осіб, які навчались на місцях державного замовлення, здійснюється із збереженням джерела фінансування.

Обов'язок стосовно вирішення всіх питань продовження та завершення навчання здобувачами вищої освіти покладається на Університет.

9.15. Наказ про поновлення на навчання видається після укладання відповідно до частини шістнадцятої статті 44 Закону України «Про вищу освіту» договору про навчання між Університетом та вступником, а також договору про навчання між Університетом з фізичною (юридичною) особою, яка замовляє платну освітню послугу (у випадку поновлення на навчання за кошти такої особи).

РОЗДІЛ 10

ПЕРЕВЕДЕННЯ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ

10.1. Здобувачі вищої освіти на підставі особистої заяви можуть бути переведені:

- з однієї освітньо-наукової програми на іншу;
- з однієї форми здобуття вищої освіти на іншу;
- з одного джерела фінансування на інше;
- з одного закладу вищої освіти до іншого із збереженням місця державного замовлення.

Здобувачі вищої освіти, які навчаються за кошти фізичних (юридичних) осіб, переводяться за згодою особи, яка взяла на себе такі фінансові зобов'язання, з внесенням відповідних змін до договору про навчання між Університетом та фізичною (юридичною) особою, яка замовляє платну освітню послугу, укладеному відповідно до частини шістнадцятої статті 44 Закону України «Про вищу освіту».

10.2. Переведення здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії до Університету здійснюється, як правило, під час канікул за умови наявності вакантних місць ліцензованого обсягу, а переведення на навчання за кошти державного бюджету – за умови наявності вакантних місць за державним замовленням.

10.3. Переведення здобувачів вищої освіти (далі – переведення) здійснюється на освітні програми такого самого рівня вищої освіти, на який самий або нижчий рік навчання з урахуванням вимог до вступників на відповідну освітню програму та аналізу результатів навчання, здобутих особою протягом попередніх періодів навчання, стосовно її здатності успішно виконати зазначену у заяві про переведення освітню програму. Особі може бути відмовлено в переведенні, якщо встановлена негативна оцінка її здатності успішно виконати відповідну освітню програму. Оцінювання

здійснюється в порядку, передбаченому положенням про організацію освітнього процесу в закладі вищої освіти.

Переведення на нижчий рік навчання здійснюється на місця за кошти фізичних (юридичних) осіб.

10.4. Переведення в межах Університету з однієї освітньо-наукової програми на іншу або з однієї форми здобуття вищої освіти на іншу, або з одного джерела фінансування на інше здійснюється наказом ректора.

10.5. При переведенні обов'язковим є виконання вимог до вступників на відповідну освітньо-наукову програму, встановлених в рік початку навчання особи за відповідним освітнім рівнем або в один із наступних років, але не пізніше року подання особою заяви про переведення.

Виконання вимог до вступників на відповідну освітньо-наукову програму може здійснюватися до переведення або не пізніше дати допуску до атестації здобувачів вищої освіти. У разі невиконання цієї вимоги у встановлений строк, здобувач вищої освіти відраховується за порушення умов договору про навчання між Університетом та вступником, укладеному відповідно до частини шістнадцятої статті 44 Закону України «Про вищу освіту», і не допускається до атестації здобувачів вищої освіти.

10.6. Порядок встановлення і ліквідації академічної різниці відбувається у тому ж порядку, що при поновленні на навчання здобувачів вищої освіти.

10.7. Після позитивного розгляду заяви ректором Університету Відділ аспірантури і докторантури видає наказ про зарахування претендентів до складу здобувачів Університету.

10.8. Результати попереднього навчання зараховуються здобувачу за умови відповідності результатів навчання освітніх компонентів та їхнього кредитного виміру освітньо-науковій програмі, на якій здійснюватиметься навчання.

10.9. При перезарахуванні освітнього компонента зберігається раніше здобута позитивна оцінка навчальних досягнень здобувача.

10.10. Основною формою оволодіння навчальним матеріалом під час ліквідації академічної різниці є самостійна робота.

10.11. З метою сприяння підготовки до складання академічної різниці здобувачеві вищої освіти відділом аспірантури і докторантури надається необхідна консультативно-роз'яснювальна допомога. Науково-педагогічні працівники кафедр, за якими закріплені дисципліни, що складають академічну різницю, надають необхідні навчально-методичні вказівки та рекомендації для самостійної роботи.

10.12. При переведенні здобувачів вищої освіти Університету з однієї освітньо-наукової програми на іншу в межах однієї форми навчання або з однієї форми здобуття вищої освіти на іншу в межах однієї освітньо-наукової

програми має бути переукладеним договір про надання освітніх послуг.

10.13. Порядок визнання результатів попереднього навчання, кредитів ЄКТС, зарахування освітніх компонентів, інші умови переведення здобувачів вищої освіти визначаються в цьому Положенні.

При цьому обов'язковими умовами переведення є:

- попереднє або в строк до шести місяців після переведення виконання незарахованих освітніх компонентів навчального плану попередніх періодів навчання (при цьому обсяг незарахованих освітніх компонентів на день допуску до занять не може перевищувати 20 кредитів ЄКТС);
- включення до індивідуального навчального плану здобувача вищої освіти визначених освітньо-науковою програмою Університету для попередніх періодів навчання обов'язкових освітніх компонентів та/або передбаченого нею обсягу вибіркового освітніх компонентів (за необхідності);
- проходження передбачених законодавством етапів атестації здобувачів вищої освіти (за необхідності).

При переведенні здобувачів вищої освіти зарахування обов'язкових освітніх компонентів або їх складників здійснюється в порядку, визначеному Університетом, за умови, що під час попередніх періодів навчання особа здобула передбачені освітньо-науковою програмою або аналогічні результати навчання. Як вибіркові за заявою здобувача вищої освіти зараховуються, зокрема, освітні компоненти попередніх періодів навчання, що не можуть бути зараховані як обов'язкові.

10.14. Наказ про переведення здобувача вищої освіти на іншу освітньо-наукову програму та/або форму здобуття освіти, та/або джерело фінансування, видається після укладання відповідно до частини шістнадцятої статті 44 Закону України «Про вищу освіту» договору про навчання між Університетом та вступником, а також договору про навчання між Університетом з фізичною (юридичною) особою, яка замовляє платну освітню послугу (у випадку переведення на навчання за кошти такої особи).

10.15. Здобувач вищої освіти, якого переведено на іншу освітньо-наукову програму або форму здобуття вищої освіти, після виконання вимог до вступників на відповідну освітню програму на місця державного замовлення та умов переведення, може бути переведений на конкурсних засадах на вакантне місце державного замовлення в порядку, встановленому законодавством та Університетом. Переведення здобувачів вищої освіти з місць, які фінансуються за кошти фізичних або юридичних осіб, на місця державного замовлення здійснюється за погодженням з Радою молодих учених, первинною профспівковою організацією (для осіб, які є членами відповідної профспівки) у встановленому законодавством порядку.

10.16. Переведення здобувачів вищої освіти з одного закладу вищої освіти до іншого зі збереженням місця державного замовлення здійснюється за відсутності факту невиконання індивідуального навчального плану такого самого рівня вищої освіти без зміни форми здобуття вищої освіти та року навчання. Здобувачі вищої освіти можуть бути переведені із збереженням місця державного замовлення до іншого закладу вищої освіти, у якому розміщене державне замовлення, надане тим самим державним замовником, і такий заклад вищої освіти здійснює підготовку здобувачів вищої освіти за державним замовленням за освітньо-науковою програмою тієї самої спеціальності і року навчання.

Переведення здобувачів вищої освіти зі збереженням місця державного замовлення здійснюється з дотриманням максимального (загального) обсягу державного замовлення в рік набору на перший рік навчання відповідного контингенту здобувачів вищої освіти в межах відповідних рівня вищої освіти, спеціальності або освітньо-наукової програми.

10.17. Переведення здобувачів вищої освіти з одного закладу вищої освіти до іншого із збереженням місця державного замовлення здійснюється в лютому та липні. Переведення здобувачів вищої освіти з одного закладу вищої освіти до іншого із збереженням місця державного замовлення менше, ніж за шість місяців до розрахункового строку завершення навчання не допускається, крім передбачених законодавством випадків.

Здобувач вищої освіти, який бажає перевестись із збереженням місця державного замовлення до іншого закладу вищої освіти, подає у період з 01 січня по 10 лютого (включно) або з 01 червня по 10 липня (включно) на ім'я ректора Університету за місцем навчання заяву (у паперовій або електронній формі) про переведення з одного закладу вищої освіти до іншого із збереженням місця державного замовлення та отримання академічної довідки. Одержавши згоду, здобувач вищої освіти звертається з відповідною заявою до керівника закладу вищої освіти, до якого він бажає перевестись, та додає академічну довідку.

Протягом п'яти робочих днів заява про переведення має бути розглянута у закладі освіти, до якого бажає перевестись здобувач вищої освіти, а заявник повідомлений про умови переведення або причину відмови.

Заява розглядається спеціально створеною наказом ректора за поданням відділу аспірантури і докторантури Університету комісією з членів проєктної групи освітньо-наукової програми відповідної спеціальності і провідних науково-педагогічних працівників, задіяних у реалізації цієї освітньо-наукової програми.

У випадку прийняття позитивного рішення щодо переведення та після виконання здобувачем вищої освіти умов переведення, керівник закладу вищої

освіти, до якого переводиться здобувач вищої освіти, видає наказ, згідно з яким здобувач допускається до занять, а до закладу вищої освіти, в якому він навчався раніше, впродовж семи робочих днів направляє запит щодо одержання/передачі його особової справи.

Керівник закладу вищої освіти за місцем навчання здобувача вищої освіти, отримавши запит від закладу вищої освіти, до якого переводиться здобувач вищої освіти із збереженням місця державного замовлення, на надсилання особової справи, впродовж семи робочих днів видає наказ про відрахування здобувача вищої освіти у зв'язку з його переведенням до іншого закладу вищої освіти із збереженням місця державного замовлення, і впродовж десяти робочих днів після видання наказу про відрахування передає або надсилає особову справу.

Керівник закладу вищої освіти, до якого переводиться здобувач вищої освіти із збереженням місця державного замовлення, після одержання особової справи та укладання договору про навчання відповідно до частини шістнадцятої статті 44 Закону України «Про вищу освіту» впродовж семи робочих днів видає наказ про переведення.

10.18. У разі відмови в акредитації освітньої програми, що не була акредитована раніше, або у разі закінчення дії сертифікату (рішення) про акредитацію освітньої програми та неотримання нового рішення про акредитацію освітньої програми, здобувачі вищої освіти, які навчаються за рахунок коштів державного (місцевого) бюджету, мають право на переведення до іншого закладу вищої освіти, в якому аналогічна освітня програма в межах тієї самої спеціальності акредитована, для завершення навчання за кошти державного (місцевого) бюджету, відповідно до Порядку переведення здобувачів вищої освіти, які навчаються за рахунок коштів державного (місцевого) бюджету, до інших вищих навчальних закладів для завершення навчання за рахунок коштів державного (місцевого) бюджету, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 11 листопада 2015 року № 927.

Обов'язок стосовно вирішення всіх питань такого переведення здобувачів вищої освіти покладається на керівника закладу вищої освіти, де навчаються здобувачі.

РОЗДІЛ 11

ПЕРЕРИВАННЯ НАВЧАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ СТУПЕНЯ ДОКТОРА ФІЛОСОФІЇ

11.1 Переривання навчання здобувачів вищої освіти здійснюється шляхом надання їм академічної відпустки. Такі особи не відраховуються з числа здобувачів вищої освіти.

Дія договору про навчання між вступником та Університетом, а також

між Університетом та фізичною (юридичною) особою, яка замовляє платну освітню послугу для себе або для іншої особи, беручи на себе фінансові зобов'язання щодо її оплати, укладені відповідно до частини шістнадцятої статті 44 Закону України «Про вищу освіту», зупиняється на строк надання академічної відпустки.

11.2. Академічна відпустка може бути надана відповідно до цього Положення з таких причин:

- за медичними показаннями, що унеможливають поєднання відновлювального лікування з навчанням (у випадку зниження працездатності внаслідок порушень функцій організму, які зумовлені гострими захворюваннями, що потребує тривалого відновлювального лікування); загострення хронічних захворювань або часті захворювання (понад один місяць впродовж півріччя); анатомічні дефекти, що не дають змоги провести відновлювальне лікування під час навчання;
- у зв'язку з участю в програмі академічної мобільності – якщо навчання чи стажування в освітній або науковій установі (у тому числі іноземної держави) унеможливує виконання учасником академічної мобільності індивідуального навчального плану за основним місцем навчання;
- у зв'язку з призовом на військову службу (призову на військову службу під час мобілізації, на особливий період, призову на строкову військову службу, вступу на військову службу за призовом осіб офіцерського складу, вступу на військову службу за контрактом відповідно до законодавства);
- у зв'язку з довгостроковим службовим відрядженням здобувача, який поєднує навчання з роботою;
- у зв'язку із сімейними обставинами - перерва у навчанні, процедуру надання якої визначає Університет, та яка надається здобувачу вищої освіти на підставі його вмотивованої заяви на строк не більше одного року за весь період навчання за відповідним рівнем вищої освіти;
- у зв'язку з вагітністю та пологами; доглядом за дитиною до досягнення нею трирічного віку;
- якщо дитина здобувача вищої освіти згідно з медичним висновком потребує домашнього догляду до досягнення дитиною шестирічного, шістнадцятирічного, вісімнадцятирічного віку у випадках, встановлених пунктом 3 частини першої статті 25 Закону України «Про відпустки».

11.3. Надання академічної відпустки здійснюється за наказом ректора Університету, у якому зазначаються причина, підстава для надання та тривалість, у тому числі посилення на тривалість відпустки, встановлену законодавством (у разі необхідності). При цьому тривалість академічної відпустки з причини, зазначеної у абзаці сьомому пункту 11.2 цього Положення, не може перевищувати тривалості соціальної відпустки, наданої

відповідно до Закону України «Про відпустки», але за бажанням здобувача вищої освіти може надаватися на строк, менший за таку соціальну відпустку.

11.4. Для надання академічної відпустки здобувачі вищої освіти звертаються до відділу аспірантури і докторантури із заявою в паперовій або електронній формі, в якій зазначають причину, строк академічної відпустки, а також підставу.

До заяви додаються такі документи:

з причин, зазначених у абзаці другому пункту 11.2 цього Положення - медичні документи, на підставі яких визначено необхідність надання академічної відпустки за медичними показаннями. Академічна відпустка за медичними показаннями здобувачам вищої освіти з числа іноземців може надаватись на підставі легалізованої (крім випадків, передбачених міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана у встановленому законом порядку) медичної довідки, отриманої в іноземній державі, що подається до відділу аспірантури і докторантури разом з нотаріально засвідченим перекладом українською мовою;

з причин, зазначених у абзаці третьому пункту 11.2 цього Положення - документи, що засвідчують участь здобувача вищої освіти у програмі академічної мобільності, що реалізується відповідно до законодавства;

з причин, зазначених у абзаці п'ятому пункту 11.2 цього Положення - підтверджуючий документ з місця роботи здобувача вищої освіти щодо довгострокового службового відрядження із зазначенням його строку;

з причин, зазначених у абзаці шостому пункту 11.2 цього Положення - документи, які можуть підтвердити викладені у вмотивованій заяві щодо отримання академічної відпустки обставини (за наявності);

з причин, зазначених у абзаці сьомому пункту 11.2 цього Положення - один з документів: листок непрацездатності у зв'язку з вагітністю та пологами; свідоцтво про народження дитини;

з причин, зазначених у абзаці восьмому пункту 11.2 цього Положення - медичний висновок про те, що дитина потребує домашнього догляду (до досягнення нею шестирічного, шістнадцятирічного, вісімнадцятирічного віку у випадках, встановлених пунктом 3 частини першої статті 25 Закону України «Про відпустки»), або інший документ, що є підставою для надання академічної відпустки за сімейними обставинами.

11.5. Після завершення строку переривання навчання, наданого здобувачу вищої освіти у визначеному цим Положенням порядку, особа може бути поновлена на навчання шляхом допуску до освітнього процесу.

11.6. Допуск до освітнього процесу здобувачів вищої освіти, у яких завершився строк переривання навчання, здійснюється наказом ректора Університету на підставі заяви здобувача вищої освіти, що подана у письмовій

або електронній формі не пізніше, ніж за п'ять днів до завершення строку академічної відпустки.

11.7. Здобувачі вищої освіти, які у визначений цим пунктом термін не подали документи для оформлення допуску до освітнього процесу або продовження строку академічної відпустки, відрховуються з Університету за порушення умов договору про навчання в Університеті.

11.8. Спірні питання щодо надання або продовження строку академічної відпустки, допуску здобувача вищої освіти до освітнього процесу розглядаються Університетом за участю Ради молодих учених у порядку, визначеному Університетом або в судовому порядку.

РОЗДІЛ 12

АТЕСТАЦІЯ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ СТУПЕНЯ ДОКТОРА ФІЛОСОФІЇ

12.1. Протягом всього строку навчання здобувач вищої освіти ступеня доктора філософії двічі на рік звітує про виконання індивідуального плану навчальної та наукової роботи на засіданні кафедри. Позитивна оцінка звіту здобувача вищої освіти є підставою для переведення його на наступний рік.

12.2. Ступінь доктора філософії присуджується на підставі встановлення разовою спеціалізованою вченою радою у результаті успішного виконання здобувачем ступеня доктора філософії освітньо-наукової програми та публічного захисту ним дисертації відповідності результатів його наукової роботи вимогам освітньо-наукової програми.

12.3. Атестація здобувача ступеня доктора філософії – встановлення разовою спеціалізованою вченою радою у результаті успішного виконання здобувачем ступеня доктора філософії освітньо-наукової програми та публічного захисту ним дисертації відповідності результатів його наукової роботи вимогам освітньо-наукової програми, є прикінцевим етапом навчання в аспірантурі і проводиться у відповідності до Положення про створення та організацію роботи разових спеціалізованих учених рад для присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разових спеціалізованих учених рад про присудження ступеня доктора філософії

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Положення затверджується Вченою радою Університету і вводиться в дію наказом ректора. У такому ж порядку Положення скасовується.